

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Het Leven Vande H. Maghet Geertrvyt Abdisse Tot Eisleben

Gertrudis <de Helfta>

T'Hantvverpen, [1607]

Op den Feestdagh van S. Ian Baptist, vande glorie die hy heest voor sijnen
goeden wille, ende van sijn bystandt. Dat XLIII. Capittel.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43080

Op den Feestdagh van S. Ian Baptist, vande glorie die hy heeft voor sijnen goeden wille, ende van sijn bystandt.

DAT XLIII. CAPITTEL.

ALS dese op S. Jans dagh opt deuotelijeste na haer vermogē belich was met de Mettenen / soo veropenbaerde hem aen haer den saligen Joannes staende booz den throon der glorie vanden Coninck der Coninghen / ende hy was in wonderheden lieffelijck inde blomlicheyt vande groepende iucht / glorieuselijck blinkende dooz weerdicheyt van sonderlinghe priuilegien / te weten : om dat hy weerdigh is gebonden gheweest te zijn den dooper Christi / sijnen boozlooper ende wijsen / etc. soose hem besehoutwende ouerdachte / datmen hem inde tafereelen met een heel andere gedaente schildert als out ende verworpen. **De H. Joannes** die heeft haer onder-recht dat sulcks zijn ver-

Vraerom datmē S. Ian ouve lijē schildert. De verdiensten vanden goeden wille in S. Ian.

VWat dat de deugh der vāde ouders aē de kinderen helpt

diensten vermeerderet : want dooz de boozsichticheyt Godts wordt hy inde schilderijen als outachtigh gheschildert / ouermits dat hy eenē volstandigen moet hadde booz de liefde Godts tot den ouerdom toe / ende tot het verlies doock van alle sijn crachten toe / in alles ghetrouwelijc te striden teghen alle onrechtbeerdicheyt / ende te loopen in alle sijn leuen tot de meeste volnaecktheyt. Ende om dat hy met sulcken wille ende wercken sijn leuen gheeyndt heeft / daerom wordt hy met sulcken loon gheloont. Ende als dese vzaeghde oft sijn verdienstē vermeerderet waren : om dat hy rechtbeerdige ende eerlijcke ouders hadde. Hy antwoorde : Dat ick recht beerdige ouders gehad hebbe / en dat ick daer dooz meer tot de rechtbeerdicheyt op gheboeyt ben / dat verheft my ghelijck eenen throon

thoon die dooz constige pilaren verheue wort.
 Maer datse na de werelt eerlijc waren/schoon
 oft rijk/oft edel/daer en wozde ick niet berder
 dooz verheuen / dan dat ick sulcks versmae-
 dende my tot de Hemelsche dingen opgeheuen
 hebbe/ende daer dooz crijge ic soo veel te meer
 glozie/gelijck eenen soldaet die met victorie co-
 mende wt den slach soo veel te blijer is/als hy
 weet dat hy veel lagen bande byanden ontco-
 men is. Maer onder de Misse als het Conde-
 ten H. Sacramente ginck/ soo heeft S. Jan
 hem wederom veropenbaert / fraey berclert
 met roode cleederen die so veel gulde lamme-
 kens hadde/ alffer persoonen ware inde kerc-
 ke/die tot ghedachtenisse sijndet gheboorte het
 Licham des Heeren ontfingen / en hy scheen
 ooc te bidden vooz alle de gene die daer verga-
 dert waren v'sijndet eeren/ende vooz henlieden
 te vercrjgen/datse dooz sijn verbidninge soude
 vercrjghen de verdiensten die hy den voozloo-
 per met sijnen ghetrouwen arbeydt vercregen
 hadde/te weten: dat hy bouen alle neersticheyt
 trachte om de herten vant volck tot Godt te
 bekeeren.

Vanden Paus S. Leo, de maniere om de beko-
 ringe te ouerwinnen, ende mededeylachtigh te
 worden van eens anders verdiensten.

DAT XLIIII. CAPITTEL.

So den sreedag van S. Leo gheviel op ee-
 nen Sondagh/ende dese haer begheuen heb-
 vende opt deuootste tot het ghebet den selsten
 eerweerdighen Paus sagh in een wonderlijcke
 glozie/gedachtigh zijnde dat hy sijn eyge handt
 afgesneden hadde om een tentatie te ouerwin-
 nen/so loofde sy den Decre vierighlijck vooz de
 volc